

Ballerup Jazzklub

Generalforsamling - Lørdag den 19 Marts 2016

Formandens beretning 2015

Smag og behag kan kun vanskeligt diskuteres, men den kan altid konstateres . Og stor var min forbløffelse, da en to tre medlemmer, valgte at forlade foreningen, fordi de fandt, at repetoiret var: "for lidt varieret".

Vi spiller :”Glad jazz og swing” i vores jazzklub,- ofte (men ikke altid) baseret på New Orleans traditionen. Og det giver et meget bredt og rigt varieret spektrum, - synes vi selv - -

I midten,- og også lige i midten, af dette spektrum, finder vi vore svenske venner: Second Line Jazzband, der indledte jazz-sæsonen 2015 med et brag af en koncert den 23 Januar.

Allerede i februar nåede vi at få testet den ene ydergrænse for vores musikvalg, med en superaften med Six City Stompers, de seks top professionelle musikere, der fortolkede den klassiske jazz på deres helt egen, begavede måde. Længere ud, skal vi heller ikke af den rute. Næste stoppested er moderne jazz,- og det spiller vi (med al respekt, naturligvis), - ikke her i klubben.

I Marts, sidste år, tog vi ud til den modsatte grænse for repetoire-valget med en gang swingende zigeunerjazz i bedste Django Reinhardt stil, udført knaldgodt af P.S.Swingband fra Silkeborg.

Når vi nu snakker om "variation" i repetoiret, så var det ikke så lidt af en speciel oplevelse at Paul Harrison havde medbragt en rigt tatoveret og på anden måde dekoreret Meschiya Lake fra New Orleans der sang og performede uafbrudt i tre set. Bettina Harrison havde sit styr, med at holde styr på damen, der optrådte på en scene, uden scenelys, kun med nogle pærer i loftet, lissom i hendes hjemby. Så Meschiya følte sig hjemme, og hun var ikke helt appelsinfri da musikken sluttede.

Det var med stor spænding, vi imødeså Mogens Johansens jazz forestilling, hvor han stillede med Kristian Jørgensen, Jacob Fischer, Aage Tanggård, og Mads Vinding. Ville det blive "moderne jazz"? Men Mogens forstod at stikke fingeren i jorden, så vi fik en aften vi aldrig vil glemme. Og på toppen af det hele, traf vi bekendtskab med sangerinden Margrethe Grarup, der var ledsager til Mads Vinding. Hende møder vi igen,- her i jazzklubben.

Og så var der sommerferie, hvor formandinden og jeg opladede batterierne og inspirationen, - på FEMØ jazzfestival.

Efteråret blev indledt af The Dixieland Gipsy Band, som tidligere har lettet taget, her i Baghuset. Men vi havnede godt nok midt i en skilsmisse, hvor bandet kun var tilstede for at opfylde de lovede kontrakter. Det gik nu meget godt alligevel,- men det var ikke med samme spilleglæde som sidst, og sådan er det jo med "levende" musik.

I September, blev det de unges tur igen med Jack Street og deres udgave af "vores musik". Det var rigtig dygtigt gjort og vi havde en fin aften i klubben.

Og så gjorde vi et eksperiment. Vi arrangerede en 'søndagsmatine' med Kira Martini, Morten Ærø og Hans Knudsen. "Vi kommer altså for at hygge os" hørte vi Hans Knudsen sige nogen tid, før arrangementet. Og vi hyggede os,- vi var godt nok kun et halvt hundrede,- men vi havde en skøn eftermiddag, som vil blive husket længe. Jeg kan kun sige: Synd for jer,- der ikke var med. Der gik I virkelig glip af noget. Men vi prøver igen,- det lover vi - -, allerede i år.

I Oktober kom Pete Allen, sammen med Fionia Jazzband og gav os en pragtfuld aften, med, så'en i løbet af aftenen,-et propfyldt dansegulv.

Og så til noget helt andet. (sig ikke at det ikke er varieret). Sigurd Barret væltede, (som sædvanligt), huset med sine musikalske tosserier. Sigurd og hans musikere er altså ikke til at stå for. Og så kan jeg fortælle jer, at Sigurd Barret, ifølge ham selv, elsker at komme i Ballerup Jazzklub.

Året sluttede med en rigtig gammeldags julefrokost. Vi var omkring 100 til spisning. Og Morten Ærø, der snart hører til det faste inventar i vores jazzklub,- stillede med sine jazzvenner og gav en gang solid juleunderholdning, i en ung og swingende stil.

Så det er vel ikke helt skævt, det man laver. Vi var da omkring 220 medlemmer ved årets afslutning. Dette sagt,- i en tid, hvor mange jazz-klubber har det svært.

Jeg vil sige tak til den hårdt arbejdende og fremsynede bestyrelse, og der skal også lyde en tak til vores lille hær af frivillige hænder, der jo gang efter gang, får det hele til at glide. Og sidst,- men ikke mindst: Tusind tak til vores dejlige publikum. Det er jeres skyld,- skal I bare vide: **at det hele er værd, at arbejde for - - .**

Smag og behag kan kun vanskeligt diskuteres, men den kan altid konstateres .

Det var så min beretning, og jeg overlader hermed kontrollen til vores ordstyrer.